

lika lätt som att vissla en melodi (lika lätt blåser livet förbi)

jag såg det i ögonen
dyblöt på hållplatsen
mitt liv som det är kommer sluta med dig

du med kritikfobi
och min skeva empati
vi väl förlorare redan från start

och visst kanske allting var fel,
men jag har aldrig känt mig så hel
som när du sa: du förstår mig, du är lika skör som jag

här ser du lögnerna och alla fel

läser detta är mitt land
flyttar in i andra hand
ångrar mig i en minut
tänker på allting som tagit slut

stressar över CSN
önskar mig ett riktigt hem
full och utan ambition
abdikerar, faller, tappar tron

men en session hos terapeuten
funkar som en smäll på käften
och jag ler när jag går hem
det hjälper mig ingenom dan

jag kokar gröt på müslimix
skvalmusik från radio rix
minussaldo än en gång
hur kan december alltid va så lång

men en session hos terapeuten
funkar som en smäll på käften
och jag ler när jag går hem
sen faller jag tillbaks igen

men du nådde fram, dröjer kvar
tar dig runt, mitt försvar
jag har ingen kraft att spela spel
här ser du lögnerna och alla fel jag gjort

ryggsäcken är full av lik
på svek och lögner är jag rik
vita piller i en hand
räddar kvällen sätter oss i brand

men en session hos terapeuten
funkar som en smäll på käften
och jag ler när jag går hem
sen faller jag tillbaks igen

men du nådde fram, dröjer kvar
tar dig runt, mitt försvar
jag har ingen kraft att spela spel
här ser du lögnerna och alla fel jag gjort

inget är vad det ser ut
hörde hur du ljög förut
får jag sova bredvid dig?
kärleken är ingeting för mig

såpbubblor

någon sa det kallas livet
här finns det ångest skratt och gråt
men du, ta ingenting för givet
då blir din näsduk alltid våt

nu kan jag se till andra sidan
dit som jag aldrig mera går
jag sätter nålen rätt på skivan
och jag kan känna du förstår

vi kanske setts där bland neonet
när tiden ännu ej var vår
jag slänger smärtan tack för lånet
jag har fått nog av gamla sår

men jag har överlevt paniken
och alla saningar jag skymt
och jag har ljugit mig från skiten
och fått tillbaks med samma mynt

vi som gett plats åt alla andra
tänka alla känslor som vi flytt
men du vi påminner varandra
att aldrig hamna där på nytt

vi kanske setts där bland neonet
när tiden ännu ej var vår
jag slänger smärtan tack för lånet
jag har fått nog av gamla sår

högst upp i huset och jag gråter
all gammal smuts har tagit slut
och jag blir lugn när jag förlåter
den person jag var förut

alla årena jag fammlat
dom blir till bokmärken i mig
och alla rädslor som jag samlat
dom blir till såpbubblor med dig

minns du?

minns du vad du sa?
minns du vad det var vi alltid pratade om?
minns du hur du sa,
det där var jag en gång och vi skall aldrig bli som dom

men ser man allt i svart och vitt
förstår jag att det inte går att vänta på en sån som mig
din plan låg klar jag hindra dig

jag har så svårt att gå förbi
din trappuppgång
utan att bli den som jag var en gång
och hatar för jag kommer att förbli
finns det ingen väg tillbaks?

lever du och jag?
jag frågar dig du säger att vi är förbi
du säger att du måste få gå vidare
och i ditt liv finns inget vi

så mina insikter har ingen chans
du tackar mig och avslutar vår dans du blommar ut på nytt
och jag blir den jag alltid avskytt

jag har så svårt att gå förbi
din trappuppgång
utan att bli den som jag var en gång
och hatar för jag kommer att förbli
finns det ingen väg tillbaks?

du kom och gick, ett ögonblick för dig
jag sitter kvar och väntar på
nånting som aldrig kommer hit igen
men jag vet inget annat sätt